

اثر تنش کم آبی و محلول پاشی اسید آسکوربیک بر میزان فعالیت آنزیمهای آنتی اکسیدان و برخی تغییرات بیوشیمیایی در برگ ذرت دانه ای (*Zea mays L.*)

آریا دولت آبادیان^۱، سید علی محمد مدرس ثانوی^{۱*} و مظفر شریفی^۲

^۱ تهران، دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده کشاورزی، گروه زراعت

^۲ تهران، دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده علوم پایه، گروه علوم گیاهی

تاریخ دریافت: ۸۶/۸/۶ تاریخ پذیرش: ۸۷/۱۱/۲۹

چکیده

تنش کم آبی یک تنش غیر زنده عمومی است که به طور جدی تولید محصولات کشاورزی را در بیشتر نقاط جهان متأثر می سازد. به این ترتیب به منظور بررسی اثر تنش کمبود آب و محلول پاشی اسید آسکوربیک بر فعالیت آنزیمهای آنتی اکسیدان، تجمع پرولین، پراکسیداسیون لیپیدی، محتوی پروتئین، کلروفیل، آسکوربات و دهیدروآسکوربات برگهای ذرت دانه ای (سینگل کراس ۷۰۴) آزمایشی به صورت دوبار خرد شده در قالب طرح بلوکهای کامل تصادفی با سه تکرار در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس انجام گرفت. در این آزمایش تنش کمبود آب در کرتهای اصلی، زمان محلول پاشی در کرتهای فرعی و غلظت محلول در کرتهای فرعی - فرعی قرار گرفتند. نتایج نشان داد که تنش کمبود آب فعالیت آنزیمهای آنتی اکسیدان را افزایش داده است به طوری که این افزایش فعالیت، در کرتهای تنش در مرحله زایشی مشهود تر بود. این در حالی است که محلول پاشی اسید آسکوربیک سبب کاهش در میزان فعالیت آنزیمی شد. همچنین تنش کمبود آب محتوی پروتئین محلول و غلظت کلروفیل برگ را کاهش داد. غلظت پرولین و مالون دی آلدید در پاسخ به تنش، افزایش معنی داری پیدا کرد. اسید آسکوربیک به عنوان یک آنتی اکسیدان توانست از کاهش محتوی پروتئین و کلروفیل و افزایش پرولین و مالون دی آلدید، با کاهش اثر مخرب تنش جلوگیری نماید. مشاهده شد که غلظت آسکوربات درون سلولی با مصرف آسکوربات برون زاد افزایش و دهیدروآسکوربات در شرایط تنش به خصوص تنش بعد از گل دهی کاهش یافته است. می توان گفت که گیاه مصرف اسید آسکوربیک را به عنوان از بین برنده رادیکالهای آزاد بر افزایش فعالیت آنزیمها در برابر تنش ترجیح داده است و این ماده به طور غیر مستقیم سبب کاهش فعالیت این آنزیمها و بهبود شرایط رشد گیاه گردیده است.

واژه های کلیدی: تنش کمبود آب، اسید آسکوربیک، آنزیمهای آنتی اکسیدان، ذرت دانه ای

*نویسنده مسئول، تلفن تماس ۴۴۱۹۶۵۲۲، پست الکترونیکی modaresa@modares.ac.ir

مقدمه

رادیکالهای آزاد اکسیژن مانند رادیکالهای سوپراکسید، پراکسید هیدروژن و رادیکالهای هیدروکسیل صورت می-گیرد (۳۷ و ۴۴). تولید گونه های اکسیژن فعال سبب پراکسیداسیون لیپیدهای غشاء (۱۶) تخریب پروتئینها (۲۷) و نوکلئیک اسیدها می شود (۲۵). پراکسیداسیون چربیهای غشاء می تواند در اثر گونه های اکسیژن فعال به وجود آید و

تنش کم آبی عاملی است که به طور جدی تولید محصولات زراعی را در مناطق مختلف از جمله مناطق خشک و نیمه خشک محدود می کند. تنش کم آبی سبب ایجاد واکنشهای بیوشیمیایی و فیزیولوژیکی متفاوتی در گیاهان می شود (۳۱). یکی از اثرات تنش کم آبی، مشابه دیگر تنشهای محیطی، ایجاد آسیبهای اکسیداتیو می باشد که توسط

و در غلظت‌های بالا در کلروپلاست یافت می‌شود. اسید آسکوربیک به سه طریق در واکنش‌های بیوشیمیایی در گیاهان نقش ایفا می‌کند. اول اینکه به عنوان یک آنتی-اکسیدان به طور مستقیم در از بین بردن پراکسید هیدروژن تولید شده به وسیلهٔ احیای نوری اکسیژن در فتوسیستم یک عمل می‌کند (۳۰). دوم، مونو‌هیدروآسکوربات تولید شده به وسیله آسکوربات پراکسیداز به طور مستقیم پذیرنده الکترون در فتوسیستم یک است (۲۱). سوم اینکه اسید آسکوربیک کوفاکتوری برای چرخه ویولاگزانتین می‌باشد (۴) که این چرخه گیاهان را در برابر آسیب‌های فتواکسیداتیو حفاظت می‌کند. به علاوه مشخص شده است که اسید آسکوربیک مجموعه‌ای از نقش‌ها را در رشد گیاهان مانند تقسیم و بزرگ شدن سلول، توسعه دیواره سلولی و دیگر فرآیندهای نموی بازی می‌کند (۳۲). پیشنهاد شده است که اسید آسکوربیک بر روی غشاء پلاسمایی و پمپ‌های پروتونی و ATP-ase (۱۵) تأثیر گذار بوده و بر طبق فرضیهٔ اسیدی سبب تحریک عوامل سست کننده دیواره سلولی و در نتیجه افزایش توسعه دیواره سلولی و بزرگ شدن سلول می‌گردد (۳۳). همچنین شواهدی مبنی بر افزایش پیشرفت تقسیم سلولی از مرحله G_1 تا S در مریستم ریشهٔ پیاز توسط کاربرد خارجی اسید آسکوربیک وجود دارد (۳). اسید آسکوربیک همراه با گلوکاتایون و آنزیم‌های آنتی‌اکسیدان در خنثی سازی یون سوپراکسید که به وسیله واکنش مهلر و واکنش‌های تنفس نوری تولید می‌شود نقش دارد (۳۰). اعتقاد بر این است که اسید آسکوربیک علاوه بر پاکسازی یون سوپراکسید در پاکسازی یون هیدروکسیل نیز نقش دارد (۴). مصرف خارجی اسید آسکوربیک سبب افزایش مقاومت به تنش شوری و کاهش اثر مضر تنش‌های اکسیداتیو می‌شود (۳۶).

در پاسخ به افزایش تولید گونه‌های فعال اکسیژن، ظرفیت دفاع آنتی‌اکسیدانی و فعالیت آنزیم‌های آنتی‌اکسیدان افزایش می‌یابد (۲۴). اولین آنزیم پاکسازی کننده سوپراکسید دیسموتاز است که تبدیل رادیکال سوپراکسید به پراکسید

در نتیجه باعث کاهش نفوذ پذیری انتخابی غشاء سلولی شود (۷). در سلول‌های گیاهی کلروپلاست‌ها، میتوکندری‌ها و پراکسی‌زوم‌ها مکان‌های مهم تولید گونه‌های فعال اکسیژن هستند (۱۹، ۲۰، ۳۴ و ۳۵). تولید گونه‌های فعال اکسیژن در کلروپلاست‌ها به وسیلهٔ انتقال مستقیم انرژی از کلروفیل به مولکول اکسیژن یا به وسیله کاهش تک ظرفیتی اکسیژن در فتوسیستم یک طی چرخهٔ مهلر صورت می‌گیرد (۴). گیاهان برای کاهش دادن اثر مخرب گونه‌های اکسیژن فعال مکانیسم‌های متفاوتی دارند. از جمله این مکانیسم‌ها می‌توان به سیستم دفاع آنتی‌اکسیدانی اشاره کرد. این سیستم شامل سیستم آنزیمی و غیر آنزیمی است. مهمترین ترکیبات آنتی‌اکسیدان، شامل گلوکاتایون، توکوفرول، فلاونوئیدها و آسکوربات می‌باشند که در پاکسازی گونه‌های فعال اکسیژن به طور مستقیم نقش دارند. همچنین آنزیم‌های آنتی‌اکسیدان مانند کاتالاز، سوپراکسید دیسموتاز، پراکسیداز، پلی فنول‌اکسیداز و آسکوربات پراکسیداز در پاکسازی رادیکال‌های آزاد اکسیژن در سلول نقش دارند (۱). همبستگی‌های گوناگونی بین تنش کمبود آب و میزان آنتی‌اکسیدان‌های محلول در آب درون سلولی گزارش شده است (۴۱). یکی از راه‌های افزایش مقاومت، بالا بردن سطح سوبسترهای آنزیم‌های آنتی‌اکسیدان و مواد آنتی‌اکسیدان درون سلولی مانند اسید آسکوربیک می‌باشد. اسید آسکوربیک یک مولکول کوچک قابل حل در آب است که دارای خاصیت آنتی‌اکسیدانی بالایی بوده و به عنوان سوبستر اولیه در مسیرهای چرخه‌ای، برای سمیت زدایی و خنثی کردن رادیکال‌های سوپراکسید و اکسیژن منفرد نقش دارد. همچنین به عنوان یک آنتی‌اکسیدان ثانویه در باز چرخ آلفا توکوفرول و دیگر آنتی‌اکسیدان‌های چربی-دوست نقش ایفا می‌کند (۳۰). این مولکول آنتی‌اکسیدان همراه دیگر ترکیبات سیستم آنتی‌اکسیدانی، سلول‌های گیاهی را در برابر آسیب‌های اکسیداتیو ناشی از متابولیسم‌های هوازی فتوسنتز و تنفس و حتی آلودگی‌ها حفظ می‌نماید. اسید آسکوربیک دارای یک نقش محوری در فتوسنتز بوده

هیدروژن که یک مولکول با خاصیت غیر رادیکالی است را بر عهده دارد. پراکسید هیدروژن تولید شده توسط آنزیم کاتالاز (۱۷) و یا آسکوربات پراکسیداز تبدیل به آب و اکسیژن می‌شود. پراکسید هیدروژن در غلظت‌های بالا سمی بوده ولی در غلظت‌های پایین به عنوان یک پیغامبر، در بیان ژنهای مقاومت و تولید آنزیمهای آنتی‌اکسیدان نقش دارد (۵). همچنین آنزیم پراکسیداز نقش مهمی را در جاروب کردن پراکسید هیدروژن دارد که این عمل با کمک اسید آسکوربیک به عنوان یک دهنده الکترون برای احیای پراکسید هیدروژن به آب صورت می‌گیرد. در طی این واکنش اسید آسکوربیک به مونو‌هیدروآسکوربات تبدیل می‌شود. کاتالاز نیز یک آنزیم شناخته شده در موجودات زنده بوده که مهمترین نقش آن تجزیه پراکسید هیدروژن به آب و اکسیژن است (۱۴). آنزیم پلی فنول اکسیداز، هیدرولاسیون مونو فنول‌ها را به دی فنول‌ها کاتالیز می‌کند. همچنین این آنزیم اکسیداسیون دی فنول‌ها را به کوئینون‌ها که در پلی‌مریزاسیون رنگدانه‌ها نقش دارند کاتالیز می‌کند. تغییرات در میزان فعالیت آنزیمهای آنتی‌اکسیدان در شرایط تنشهای محیطی از جمله تنش کمبود آب گزارش شده است (۲۶). هدف از انجام این پژوهش، بررسی اثر تنش کمبود آب و کاربرد خارجی و اضافی اسید آسکوربیک بر میزان فعالیت آنزیمهای آنتی‌اکسیدان، محتوی پروتئین، پرولین، مالون‌دی‌آلدهید و دیگر تغییرات فیزیولوژیک ذرت می‌باشد. ارقام دیررس ذرت (۷۰۴) در طول دوره رشد خود ممکن است با شرایط تنش کم آبی مواجه شده و از عملکرد آنها کاسته شود چنانچه اسید آسکوربیک بتواند در مراحل اولیه که گیاه دچار تنش شده است سبب افزایش مقاومت و یا بهبود رشد آن شود، می‌توان با مصرف این ماده از کاهش عملکرد جلوگیری کرد.

مواد و روشها

آزمایش در اردیبهشت ماه سال ۱۳۸۵ در دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس به منظور بررسی اثر

محلول پاشی اسید آسکوربیک (ویتامین C) بر میزان فعالیت آنزیمهای آنتی‌اکسیدان، محتوی پروتئین، پرولین، مالون‌دی‌آلدهید و غلظت کلروفیل‌های a، b و کل و همچنین میزان آسکوربات و دهیدروآسکوربات برگ ذرت دانه‌ای سینگل کراس هیبرید ۷۰۴ در شرایط تنش کم آبی انجام گرفت. در این آزمایش عامل تنش در ۳ سطح بدون تنش، تنش قبل از گل‌دهی (۸ برگگی) و تنش بعد از گل‌دهی (خروج کامل گل نر) به عنوان کرت اصلی و زمان محلول-پاشی (قبل و بعد از گل‌دهی) به عنوان کرت فرعی و غلظت محلول در کرت‌های فرعی- فرعی در نظر گرفته شدند. نتایج به صورت کرت‌های دوبار خرد شده در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در سه تکرار مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. در مجموع این آزمایش ۲۴ تیمار و ۳ تکرار ۷۲ کرت آزمایشی داشت. هر کرت از ۵ خط کاشت به طول ۴ متر و فواصل ۷۰ سانتیمتر از یکدیگر تشکیل شده بود و سطحی معادل ۱۲ متر مربع را شامل می‌شد. عملیات آماده سازی زمین شامل، شخم، دیسک و ایجاد جوی و پشته طبق روال معمول انجام شد. دادن کود اوره به میزان ۴۰۰ کیلوگرم در هکتار در سه زمان هنگام کاشت، شش برگگی و در زمان ظهور گل تاجی انجام گرفت. از نظر کوددهی، کود فسفره نیاز زمین از سال قبل تأمین شده بود و از نظر کود پتاس زمین غنی بوده و نیاز به کود پتاسه نبود. کشت به صورت دستی و با فواصل ۲۰ سانتیمتر روی ردیف‌ها و با تراکم نهایی ۷۰۰۰۰ بوته در هکتار انجام شد. آبیاری کرت‌ها به میزان لازم و مطابق معمول منطقه با فواصل ۳ روز انجام می‌گرفت. جهت ثبت میزان آب مصرفی و کنترل میزان آب در هر بار آبیاری، مزرعه به سیستم آبیاری شامل لوله‌های پلی‌اتیلن و کنتور آب مجهز شد. مبارزه با علفهای هرز نیز به صورت وجین دستی در طول دوره رشد انجام گرفت. تیمار تنش کم آبی در دو مرحله رویشی و زایشی به وسیله قطع آبیاری و ثبت رطوبت خاک به وسیله دستگاه TDR برای اعمال تنش یکسان در مراحل مختلف صورت گرفت. همچنین اعمال تیمار محلول‌پاشی

برای سنجش فعالیت سوپراکسید دیسموتاز مورد استفاده قرار گرفت (۲۳). مخلوط واکنش شامل: بافر HEPES-KOH ۵۰ میلی مولار با pH ۷/۸ حاوی EDTA ۰/۱ میلی مولار، کربنات سدیم ۵۰ میلی مولار با pH ۱۰/۲، ال-متیونین ۱۲ میلی مولار، نیتروبلوتترازولیوم ۷۵ میکرومولار، ریوفلاوین ۱ میکرومولار و ۲۰۰ میکرولیتر عصاره آنزیمی بود. نمونه‌ها به مدت ۱۵ دقیقه در معرض نور قرار داده شدند و پس از این مدت جذب آنها در طول موج ۵۶۰ نانومتر با استفاده از دستگاه اسپکتروفتومتر قرائت شد. یک واحد فعالیت سوپراکسید دیسموتاز به عنوان مقدار آنزیمی در نظر گرفته شد که منجر به مهار ۵۰ درصد احیای نوری نیتروبلوتترازولیوم گردید.

سنجش فعالیت آنزیم کاتالاز: برای سنجش فعالیت آنزیم کاتالاز ۰/۲ گرم نمونه منجمد در ۳ میلی لیتر بافر سدیم فسفات ۲۵ میلی مولار با pH ۶/۸ عصاره گیری شد. همگن حاصل در دور ۱۵۰۰۰ دور در دقیقه، به مدت ۱۵ دقیقه در دمای ۴ درجه سانتی گراد سانتریفیوژ شده و سپس محلول فوقانی برای سنجش فعالیت آنزیم کاتالاز استفاده شد. تجزیه آب اکسیژنه با کاهش در جذب در طول موج ۲۴۰ نانومتر مورد سنجش قرار گرفته و به ازای هر میلی گرم پروتئین در عصاره آنزیمی بیان شد (۱۴).

سنجش غلظت پروتئین: میزان پروتئین برگ و ریشه نیز بر طبق روش (۱۳) تعیین شد. بدین منظور ۱ میلی لیتر از محلول معرف به همراه ۱۰۰ میکرولیتر عصاره آنزیمی پس از مخلوط شدن کامل، در دستگاه اسپکتروفتومتر قرار داده شد و جذب محلول در طول موج ۵۹۵ نانومتر ثبت گردید. غلظت پروتئین بر حسب میلی گرم بر گرم بافت تازه توسط منحنی استاندارد که با استفاده از غلظت‌های مختلف آلبومین سرم گاوی تهیه شده بود محاسبه شد.

تعیین پراکسیداسیون لیپیدهای غشاء: پراکسیداسیون لیپیدها با استفاده از اندازه گیری مالون‌دی‌آلدئید به عنوان فرآورده نهایی پراکسیداسیون لیپیدی غشاء انجام گرفت.

اسیدآسکوربیک در پایان دوره تنش توسط سم پاش در غلظت‌های ۰، ۵۰، ۱۰۰ و ۱۵۰ ppm انجام شد. ۲۴ ساعت بعد از محلول پاشی نمونه برداری انجام گرفت و نمونه‌های جمع آوری شده بلافاصله توسط نیتروژن مایع فریز شدند و برای آنالیزهای بیوشیمیایی در فریزر با دمای ۸۰- درجه سانتی گراد نگهداری شدند.

سنجش فعالیت آنزیم پراکسیداز و پلی فنول اکسیداز: ۰/۲ گرم از نمونه منجمد در نیتروژن مایع سائیده در بافر پتاسیم فسفات ۰/۰۲ مولار، pH ۶/۸ در دمای ۴ درجه سانتی گراد عصاره گیری شد و سپس محلول یکنواخت حاصل در ۱۲۰۰۰ دور در دمای ۴-۲ درجه سانتی گراد به مدت ۱۵ دقیقه سانتریفیوژ شده و محلول رویی جهت اندازه گیری فعالیت پراکسیداز و پلی فنول اکسیداز مطابق روش قناتی و همکاران مورد استفاده قرار گرفت (۲۲).

فعالیت آنزیم پراکسیداز با افزودن مقادیر مناسب از عصاره آنزیمی، بافر، گایاکول با غلظت نهائی ۲۸ میلی مولار و پراکسید هیدروژن با غلظت نهائی ۵ میلی مولار در طول موج ۴۷۰ نانومتر خوانده شد. فعالیت آنزیمی به ازای تغییرات جذب به میلی گرم پروتئین در دقیقه بیان شد. برای آنزیم پلی فنول اکسیداز نیز مخلوط واکنش شامل ۱۰۰ میکرولیتر از عصاره آنزیمی، ۵۰۰ میکرولیتر آب اکسیژنه ۵ میلی مولار و ۵۰۰ میکرولیتر متیل کاتکول ۰/۰۲ میلی مولار در ۱۹۰۰ میکرولیتر بافر پتاسیم فسفات با pH ۶/۱ بود. افزایش در جذب در طول موج ۴۱۰ نانومتر با استفاده از دستگاه اسپکتروفتومتر مدل Cintra GBC خوانده شد و فعالیت آنزیمی به ازای تغییرات جذب به میلی گرم پروتئین در دقیقه بیان شد.

سنجش فعالیت آنزیم سوپراکسید دیسموتاز: ۰/۲ گرم نمونه منجمد در ۳ میلی لیتر بافر HEPES-KOH pH ۷/۸ حاوی EDTA ۰/۱ میلی مولار عصاره گیری شد. همگن‌های حاصل در دور ۱۵۰۰۰ دور در دقیقه به مدت ۱۵ دقیقه در دمای ۴ درجه سانتی گراد سانتریفیوژ شده و بخش رویی

گرفت. بعد از گذشت ۳۰ دقیقه، لوله‌ها از حمام خارج شده و پس از سرد شدن میزان مالون‌دی‌آلدئید با اندازه‌گیری جذب در طول موجهای ۵۳۲ و ۶۰۰ نانومتر و با استفاده از ضریب خاموشی ($\epsilon=155 \mu\text{M cm}^{-1}$) محاسبه شد (۱۸).

نمونه‌های منجمد شده به میزان ۰/۵ گرم در ۳ میلی‌لیتر تری‌کلرواستیک اسید ۱۰ درصد عصاره‌گیری شدند. سپس به یک میلی‌لیتر از سوسپانسیون صاف شده ۱ میلی‌لیتر تیوباری‌توریک اسید ۰/۵ درصد به هر کدام از نمونه‌ها اضافه شد و در حمام آب گرم ۱۰۰ درجه سانتی‌گراد قرار

جدول ۱- تجزیه واریانس فعالیت آنزیمهای آنتی‌اکسیدانت محتوی پروتئین، مالون‌دی‌آلدئید، کلروفیل، پرولین آسکوربات و دهیدروآسکوربات. علامت‌های * و ** به ترتیب به مفهوم وجود اختلاف معنی‌دار در سطح ۵ درصد می‌باشد.

منابع تغییر	درجه آزادی	کاتالاز	سوپراکسید دیسموتاز پلی‌فنول اکسیداز	پراکسیداز	پروتئین	مالون‌دی‌آلدئید
تکرار	۲	۳۵۲/۷۴	۱۰۳۴۵/۵۶	۱/۰۱۳	۰/۰۰۰۹	۰/۰۲۵
خشکی	۲	۲۹۹۷۲/۸۴**	۳۹۵۱۸۵/۸۹**	۸۸/۳۷**	۰/۰۵۳۲**	۲/۲۵۹**
تکرار×خشکی	۴	۱۲۱/۳۷	۲۸۲۱/۳۹	۲/۸۹	۰/۰۰۰۴	۰/۰۶۹
زمان	۱	۸۹۶/۹	۶۱۴۸/۶۶	۱۴**	۰/۰۰۵۶*	۰/۱۸۴
خشکی×زمان	۲	۲۴۸۱/۰۵**	۸۳۹۵/۵۹	۱/۹۲	۰/۰۰۴۸**	۰/۰۹۲
تکرار×زمان(خشکی)	۶	۵۶۵/۲	۴۷۰۶/۲۵	۲/۰۶	۰/۰۰۰۲	۰/۰۸۹
غلظت	۳	۲۶۳۵۷/۹۷**	۲۰۴۸۳۴/۳۵**	۳۱/۹۷**	۰/۰۰۸۷**	۲/۰۳۳**
خشکی×غلظت	۶	۶۶۴۷/۱۴**	۱۸۶۲۰/۶۱	۳/۶۱	۰/۰۰۳۹**	۰/۷۲۲**
زمان×غلظت	۳	۲۹۰۸/۰۶**	۳۱۸۱/۷۹	۰/۹۷	۰/۰۰۰۶	۰/۲۰۸*
خشکی×زمان×غلظت	۶	۱۳۵۱/۶۸**	۱۲۶۰۵/۷۲	۴/۳۸*	۰/۰۰۲۹**	۰/۰۸۱
خطا آزمایشی	۳۶	۳۸۳/۷۸	۸۶۹۳/۶۹	۱/۷۹	۰/۰۰۰۷	۰/۰۶۳

منابع تغییر	درجه آزادی	کلروفیل a	کلروفیل b	کلروفیل کل	پرولین	آسکوربات	دهیدروآسکوربات
تکرار	۲	۰/۰۳۷	۰/۰۸۲	۰/۰۳۶	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۴۶	۰/۰۰۰۴۶
خشکی	۲	۷/۵۴۹**	۰/۱۵۶**	۵/۷۳۳**	۰/۰۰۲۵۲۳**	۰/۱۲۲۶۵**	۰/۰۹۷۶۹**
تکرار×خشکی	۴	۰/۰۲۹	۰/۰۴۷	۰/۰۹۴	۰/۰۰۰۰۱۱	۰/۰۰۰۰۷۱	۰/۰۰۰۰۱۵
زمان	۱	۰/۲۳۵	۰/۰۳۳	۰/۴۴۶*	۰/۰۰۰۱۵۹**	۰/۰۰۰۰۳۵	۰/۰۰۰۰۰۹
خشکی×زمان	۲	۰/۰۲۹	۰/۰۰۵	۰/۰۶۰	۰/۰۰۰۰۸۳**	۰/۰۰۰۶۹**	۰/۰۰۰۴۵۱**
تکرار×زمان(خشکی)	۶	۰/۰۸۲	۰/۰۲۰	۰/۱۰۶	۰/۰۰۰۰۰۴	۰/۰۰۰۰۳۸	۰/۰۰۰۰۲۷
غلظت	۳	۰/۴۳۸**	۰/۳۵۴**	۱/۵۵۸**	۰/۰۰۰۲۶۸**	۰/۰۶۶۳۹**	۰/۰۴۲۲۲**
خشکی×غلظت	۶	۰/۲۸۹**	۰/۱۰۹**	۰/۳۶۷**	۰/۰۰۰۱**	۰/۰۰۰۵۵۲**	۰/۰۰۰۲۹۱**
زمان×غلظت	۳	۰/۱۶۶	۰/۰۲۶	۰/۲۶۹	۰/۰۰۰۰۱۳	۰/۰۰۰۲۳۹*	۰/۰۰۰۰۳۷
خشکی×زمان×غلظت	۶	۰/۰۳۲	۰/۰۳۱	۰/۱۱۰	۰/۰۰۰۰۲۷	۰/۰۰۰۰۷۳	۰/۰۰۰۰۳۱
خطا آزمایشی	۳۶	۰/۰۸۲	۰/۰۱۵	۰/۱۰۴	۰/۰۰۰۰۱۲	۰/۰۰۰۰۵۷	۰/۰۰۰۰۷۸

چینی در ۳ میلی‌لیتر اسید سولفوسالیسیلیک ۳ درصد به خوبی سائیده شد و محلول یکنواخت حاصل در دستگاه سانتریفیوژ با دور ۱۸۰۰۰ به مدت ۱۵ دقیقه سانتریفیوژ

سنجش مقدار پرولین: برای اندازه‌گیری پرولین محتوی بافت برگ از روش (۸) استفاده شد. برای اندازه‌گیری پرولین، ابتدا مقدار ۰/۲ گرم گیاهچه توزین و در هاون

$$\frac{V}{1000W} \times = [20.2 (D_{645}) - 8.02 (D_{663})]$$

اندازه‌گیری آسکوربات و دهیدروآسکوربات: برای سنجش محتوی آسکوربات و دهیدروآسکوربات برگ، از روش لاو و همکاران (۲۹) استفاده شد. ۰/۲ گرم بافت گیاه در ۳ میلی لیتر اسید سولفوسالیسیلیک ۵ درصد عصاره-گیری شد و پس از سانتریفیوژ و جدا کردن محلول فوقانی pH آن به وسیله اضافه کردن ۸۰۰ مایکرولیتر بافر پتاسیم فسفات ۱۵۰ میلی‌مولار (۶/۴ pH) و ۳۳ مایکرولیتر NaOH ۵ مولار، روی ۵/۵ تا ۶/۵ تنظیم گشت. سپس مواد زیر به ترتیب به نمونه‌های حاصل و محلول بلانک اضافه شد: ۱۰۰ مایکرولیتر آب مقطر، ۲۰۰ مایکرولیتر تری‌کلرواستیک اسید ۱۰ درصد، ۲۰۰ مایکرولیتر H_3PO_4 ۴۴ درصد، ۲۰۰ مایکرولیتر بی‌پیریدیل ۴ درصد (حل شده در اتانول ۷۰ درصد) و ۱۰۰ مایکرولیتر $FeCl_3$ ۳ درصد. پس از آن نمونه‌ها به مدت ۶۰ دقیقه در دمای ۳۰ درجه قرار داده شدند پس از گذشت ۳۰ دقیقه جذب نمونه‌ها در طول موج ۵۲۵ نانومتر جهت محاسبه غلظت آسکوربات خوانده شد. برای اندازه‌گیری دهیدروآسکوربات به نمونه‌های فوق ۵۰ مایکرولیتر دی‌تیوتریتول ۱۰ میلی‌مولار اضافه شد و به مدت ۱۵ دقیقه در دمای اتاق قرار گرفت. سپس ۵۰ مایکرولیتر ان-اتیل‌مالی‌آی‌ماید ۰/۵ درصد برای غیر فعال کردن دی‌تیوتریتول اضافه شد و جذب محلول حاصل در طول موج ۵۲۵ نانومتر ثبت گردید. غلظت آسکوربات و دهیدروآسکوربات بر حسب میلی‌گرم بر گرم بافت تازه برگ با استفاده از منحنی استاندارد تعیین شد.

بررسی آماری: از نرم افزار SAS برای تجزیه آماری داده ها استفاده گردید. و برای مقایسه میانگینها از آزمون چند دامنه‌ای دانکن ($P < 0.05$) استفاده شد.

نتایج و بحث

در این آزمایش تنش خشکی به عنوان کورت اصلی، زمان محلول‌پاشی به عنوان کورت فرعی و غلظت اسید

گشت. آنگاه ۲ میلی‌لیتر از عصاره‌های صاف شده را به لوله‌های در پوش دار منتقل نموده و به تمام لوله‌ها مقدار ۲ میلی لیتر معرف ناین هیدرین و ۲ میلی لیتر اسید استیک گلاسیال اضافه شد. پس از بستن در لوله‌ها به مدت یک ساعت در آب ۱۰۰ درجه سانتی گراد قرار داده شدند. پس از سرد کردن لوله‌ها به هر کدام مقدار ۴ میلی لیتر تولوئن اضافه گشت و با استفاده از دستگاه ورتکس به مدت ۱۵ تا ۲۰ ثانیه لوله‌ها تکان داده شد. سرانجام فاز رویی را که به رنگ صورتی کم‌رنگ و حاوی پرولین محلول در تولوئن بوده برداشته و همزمان با نمونه‌های استاندارد در دستگاه اسپکتروفتومتر قرار گرفت و اعداد در طول موج ۵۲۰ نانومتر قرائت گردید. غلظت پرولین بر حسب میلی‌گرم بر گرم بافت تازه برگ با استفاده از منحنی استاندارد تعیین شد. برای تهیه محلولهای استاندارد پرولین، مقدار ۰/۵ گرم پرولین خالص در ۵۰۰ میلی لیتر محلول اسید سولفوسالیسیلیک ۳ درصد (۳/۳ گرم از اسید سولفوسالیسیلیک خشک در ۱۰۰ میلی لیتر آب مقطر) حل شد. بدین ترتیب محلول ۱۰۰ ppm پرولین به دست می‌آمد. از محلول ۱۰۰ ppm برای تهیه سایر غلظتهای استاندارد استفاده گردید.

اندازه‌گیری کلروفیل: برای سنجش غلظت کلروفیل، ۰/۲ گرم نمونه برگ در استون ۸۰ درصد عصاره گیری شد (۲). سپس عصاره حاصل بر روی کاغذ صافی قرار داده شد و تا رسیدن به حجم ۲۵ میلی‌لیتر و استخراج کامل کلروفیل از بافت برگ به آن استون اضافه گشت. جذب نوری کلروفیل a و b به ترتیب در طول موجهای ۶۴۵ و ۶۶۳ نانومتر خوانده شد و با استفاده از فرمول مربوطه غلظت کلروفیل a و b و کلروفیل کل بر حسب میلی گرم بر گرم برگ تازه به دست آمد.

$$\frac{V}{1000W} \times = [12.7 (D_{663}) - 2.69 (D_{645})]$$

$$\frac{V}{1000W} \times = [22.9 (D_{645}) - 4.68 (D_{663})]$$

آسکوربیک به عنوان کورت فرعی - فرعی در نظر گرفته شد. تنها بر روی فعالیت آنزیم پلی فنول اکسیداز، محتوی پروتئین، پرولین و غلظت کلروفیل کل تأثیر گذار بود. داد که تنش کم آبی بر تمام صفات مورد ارزیابی اثر معنی - دار داشته است و این در حالی است که زمان محلول پاشی

جدول ۲: اثرات اصلی هر یک از تیمارهای تنش، زمان محلول پاشی و غلظت محلول بر فعالیت آنزیمهای آنتی اکسیدانت، محتوی پروتئین، مالون دی-آلدهید، کلروفیل a, b و کل، پرولین، آسکوربات و دهیدروآسکوربات در شرایط تنش کم آبی و محلول پاشی با اسید آسکوربیک

اثرات اصلی	سطح	میلی گرم پروتئین در دقیقه)	کاتالاز(تغییرات جذب به دیسموتاز(تغییرات جذب سوپراکسید	پلی فنول- پراکسیداز	پروتئین(میلی گرم بر سانت متر)	مالون دی-آلدهید(میلی مول بر سانت متر)
بدون تنش	۱۴۴/۵۵c	۶۶۲/۹c	۹/۴۷c	۱۵۳/۱۷c	۰/۷۲۵a	۱/۲۶۴b
تنش	۱۶۱/۷b	۸۱۸/۲b	۷/۱۰b	۱۸۷/۴۱b	۰/۶۸۶b	۱/۸۶۱a
تنش بعد گل دهی	۲۱۲/۵۱a	۹۱۷/۵a	۹/۴۷a	۲۳۰/۹۴a	۰/۶۳۱c	۱/۶۸۶a
زمان	۱۷۶/۴۵a	۷۹۰/۳۴a	۷/۸۶a	۱۹۷/۶۹a	۰/۶۷۲b	۱/۵۵a
محلول پاشی	۱۶۹/۳۹a	۸۰۸/۸۲a	۶/۹۸b	۱۸۳/۳۳a	۰/۶۹۰a	۱/۶۵a
۰	۲۲۴/۴۱a	۹۲۲/۳۹a	۹/۲۷a	۲۳۲/۷۸a	۰/۶۵c	۲/۰۵a
غلظت اسید	۱۷۹/۲b	۸۳۷/۴۲b	۷/۰۴b	۱۸۷/۳۰b	۰/۶۷b	۱/۶۵b
آسکوربیک	۱۴۸/۱۴c	۷۶۷/۸۳c	۷/۲۶b	۱۷۸/۲۴b	۰/۶۸b	۱/۴۱c
۱۵۰	۱۳۹/۹۲c	۶۷۰/۶۷d	۶/۱۱c	۱۶۳/۷۳b	۰/۷a	۱/۲۹c

در هر صفت و گروه مقایسه شده، تیمارهایی که با حرف یکسان نشان داده شده‌اند، در سطح احتمال ۰/۰۵ بر اساس آزمون دانکن دارای اختلاف معنی دار نیستند.

ادامه جدول ۲: اثرات اصلی هر یک از تیمارهای تنش، زمان محلول پاشی و غلظت محلول بر فعالیت آنزیمهای آنتی اکسیدانت، محتوی پروتئین، مالون دی-آلدهید، کلروفیل a, b و کل، پرولین، آسکوربات و دهیدروآسکوربات در شرایط تنش کم آبی و محلول پاشی با اسید آسکوربیک

اثرات اصلی	سطح	کلروفیل a (میلی گرم بر گرم بافت تازه)	کلروفیل b (میلی گرم بر گرم بافت تازه)	کلروفیل کل (میلی گرم بر گرم بافت تازه)	پرولین (میلی گرم بر گرم بافت تازه)	دهیدروآسکوربات (میلی گرم بر گرم بافت تازه)
بدون تنش	۱/۸۹۲a	۰/۶۴۷a	۲/۵۳۹a	۰/۱۵c	۰/۴۷۶a	۰/۴۲۰a
تنش	۱/۶۷۱b	۰/۶۰۹a	۲/۲۸b	۰/۰۲۱b	۰/۳۴۰c	۰/۳۰۳c
تنش بعد گل دهی	۰/۸۲۹c	۰/۷۶۴a	۱/۵۹۳c	۰/۰۳۵a	۰/۳۶۹b	۰/۳۱۸b
زمان	۱/۴a	۰/۶۵a	۲/۰۵a	۰/۰۲۵a	۰/۳۹۳a	۰/۳۴۶a
محلول پاشی	۱/۵۲a	۰/۶۹a	۲/۲۱a	۰/۰۲۲b	۰/۳۹۷a	۰/۳۴۸a
۰	۱/۲۳b	۰/۴۸c	۱/۷۱b	۰/۰۲۸a	۰/۳۱۴c	۰/۲۸۴c
غلظت اسید	۱/۵۷a	۰/۸a	۲/۳۸a	۰/۰۲۵b	۰/۳۸۴b	۰/۳۳۵b
آسکوربیک	۱/۵a	۰/۶۶b	۲/۱۷a	۰/۰۲۲c	۰/۴۳۵a	۰/۳۷۹a
۱۵۰	۱/۵۳a	۰/۷۴ab	۲/۲۷a	۰/۰۱۹c	۰/۴۴۷a	۰/۳۹۱a

در هر صفت و گروه مقایسه شده، تیمارهایی که با حرف یکسان نشان داده شده‌اند، در سطح احتمال ۰/۰۵ بر اساس آزمون دانکن دارای اختلاف معنی دار نیستند.

همچنین مصرف آن در فاز زایشی همراه با تنش در فاز رویشی نیز کاهش فعالیت این آنزیم را در پی داشت. در تنش زایشی و زمان محلول پاشی قبل از ظهور گل تاجی نیز کاهش فعالیت آنزیم کاتالاز مشاهده شد. تغییر در فعالیت آنزیمهای آنتی اکسیدان یکی از مکانیسم‌هایی است که در گیاهان برای افزایش تحمل به تنش‌ها رخ می‌دهد (۲۶). فعالیت آنزیم کاتالاز مطابق نتایج به دست آمده در شرایط تنش کم آبی افزایش می‌یابد (۴۳). چنین به نظر می‌رسد که در شرایط تنش کم آبی، افزایش غلظت پراکسید هیدروژن توسط فعالیت آنزیم سوپراکسید دیسموتاز (۱۱)، سبب افزایش فعالیت آنزیم کاتالاز برای تجزیه پراکسید هیدروژن می‌گردد اما در شرایط بدون تنش به دلیل عدم تولید بیش از حد رادیکالهای آزاد اکسیژن، تولید پراکسید هیدروژن ناشی از یون سوپراکسید کاهش یافته و در نتیجه فعالیت آنزیم کاتالاز کاهش می‌یابد. اسید آسکوربیک نیز به دلیل خنثی‌سازی و از بین بردن یون سوپر اکسید در پاکسازی این یون مخرب نقش داشته و در نتیجه سبب کاهش تولید پراکسید هیدروژن و در پی آن کاهش فعالیت آنزیم کاتالاز می‌شود (۳۰).

افزایش معنی‌داری در فعالیت آنزیم سوپراکسید دیسموتاز در گیاهان تنش دیده نسبت به تنش ندیده مطابق نتایج ژانگ و کایرخام مشاهده گشت (۴۳). در شرایط بدون تنش و محلول پاشی در مرحله رویشی، کاربرد اسید آسکوربیک سبب کاهش فعالیت این آنزیم شد. اما در بین غلظت‌های ۵۰ و ۱۰۰ ppm اختلافی مشاهده نشد. در کرت‌های بدون تنش و مصرف اسید آسکوربیک بعد از خارج شدن گل نر، اختلاف معنی‌داری بین مصرف ۱۵۰ ppm اسید آسکوربیک و عدم مصرف آن در این تیمارها مشاهده شد به طوری که مصرف ۱۵۰ ppm اسید آسکوربیک، باعث کاهش فعالیت این آنزیم نسبت به تیمار شاهد گشت. مصرف ۱۰۰ و ۱۵۰ ppm اسید آسکوربیک در مرحله رویشی گیاهانی که در این مرحله تنش دیده بودند سبب کاهش فعالیت سوپراکسید دیسموتاز نسبت به تیمار شاهد شد. این

جدول اثرات اصلی (جدول ۲) نشان داد که تنش کم آبی بر فعالیت تمام آنزیمهای مورد بررسی اثر معنی‌دار داشته به طوری که تنش بعد از گل‌دهی بیشترین فعالیت آنزیمها را به خود اختصاص داده است. کمترین میزان فعالیت در کرت‌های بدون تنش کم آبی مشاهده شد. تنش کم آبی به خصوص تنش در فاز زایشی سبب کاهش معنی‌داری در محتوی پروتئین محلول در برگها شد. نتایج نشان داد که کمترین غلظت مالون‌دی‌آلدید در کرت‌های بدون تنش می‌باشد علاوه بر این بین گیاهانی که قبل از گل‌دهی یا بعد از گل‌دهی تنش دیده بودند اختلافی از نظر غلظت مالون‌دی‌آلدید مشاهده نشد. تنش کم آبی باعث کاهش غلظت کلروفیل a و محتوی کلروفیل کل گشت اما بر غلظت کلروفیل b تأثیر نگذاشت به طوری که تنش بعد از گل‌دهی سبب کاهش بیشتر کلروفیل شد. محتوی پرولین برگ در گیاهان تنش دیده بیشتر از گیاهان بدون تنش بود. تولید پرولین در طی تنش بعد از گل‌دهی بیش از تنش قبل از گل‌دهی مشاهده شد. تنش کمبود آب سبب کاهش آسکوربات و دهیدروآسکوربات نسبت به شاهد شد به طوری که اثر تنش قبل از گل‌دهی در این کاهش بیشتر بود. بیشترین غلظت آسکوربات در کرت‌های بدون تنش و با مصرف ۱۵۰ و ۱۰۰ ppm اسید آسکوربیک و بیشترین غلظت دهیدروآسکوربات در کرت‌های تنش دیده و بدون مصرف اسید آسکوربیک برون‌زاد دیده شد.

با توجه به جدول مقایسه میانگینها (جدول ۳) بیشترین فعالیت آنزیم کاتالاز در تیمارهای تنش بعد از گل‌دهی و بدون مصرف اسید آسکوربیک مشاهده شد. همچنین کمترین میزان فعالیت در این آنزیم، مربوط به تیمارهای بدون تنش و ۱۰۰ ppm اسید آسکوربیک در فاز رویشی و تنش قبل از گل‌دهی و ۱۵۰ ppm اسید آسکوربیک در فاز رویشی می‌باشد. در گیاهانی که در فاز رویشی تنش دیده بودند، مصرف اسید آسکوربیک در این مرحله سبب کاهش فعالیت آنزیم کاتالاز گشت. ولی مصرف ۵۰ ppm اسید آسکوربیک اختلافی را با تیمار شاهد در گیاهان نشان نداد.

فعالیت آنزیم سوپراکسید دیسموتاز زمانی رخ می دهد که یون سوپر اکسید درون سلولی افزایش یابد. این گونه فعال اکسیژن در اثر تنشهای محیطی مختلف از جمله کم آبی، شوری و تشعشع بالا افزایش می یابد (۳۷). نتایج نشان داد که اسید آسکوربیک سبب کاهش فعالیت این آنزیم می-شود. این کاهش فعالیت آنزیم در گیاهان تنش دیده را می-توان به اثر آنتی اکسیدانی اسید آسکوربیک در خنثی سازی مستقیم یون سوپر اکسید نسبت داد (۳۰).

کاهش در فعالیت، با مصرف ۱۵۰ ppm اسید آسکوربیک بعد از گل دهی در گیاهان تنش دیده قبل از گل دهی نیز مشاهده شد. تنش بعد از خارج شدن گل تاجی به طور چشمگیری فعالیت آنزیم سوپراکسید دیسموتاز را افزایش داد و مصرف اسید آسکوربیک در مرحله رویشی تأثیری بر میزان فعالیت این آنزیم نشان نداد. اما محلول پاشی با محلول ۱۵۰ ppm بعد از گل دهی در کرتهای تنش در فاز زایشی، فعالیت این آنزیم را نسبت به عدم مصرف آن کاهش داد. ولی غلظتهای کمتر آن مؤثر نبود. افزایش

جدول ۳: مقایسات میانگین فعالیتهای آنزیمهای آنتی اکسیدانت محتوی پروتئین، مالون دی آلدئید، کلروفیل، پرولین آسکوربات و دهیدروآسکوربات

تنش کم آبی	زمان محلول پاشی	غلظت محلول	کاتالاز (تغییرات جذب به میلی گرم پروتئین در دقیقه)	سوپراکسید دیسموتاز (تغییرات جذب به میلی گرم پروتئین در دقیقه)	پلی فنول اکسیداز (تغییرات جذب به میلی گرم پروتئین در دقیقه)	پراکسیداز (تغییرات جذب به میلی گرم بافت تازه)	پروتئین (میلی)	مالون دی-آلدئید (میلی مول بر سانت متر)
بدون تنش	قبل	۰	۱۴۸/۷۸ij	۸۱۷/۷۲bcdef	۶/۴۱۱efg	۱۶۸/۸۱cde	۰/۷۲۹۳ab	۱/۳۶efgh
		۵۰	۱۷۲/۳۶fghi	۵۸۵/۴۱ij	۶/۲۳۸efg	۱۶۴de	۰/۷۳۲۷ab	۱/۲۸efgh
		۱۰۰	۸۹/۶۸k	۶۱۴/۲۷hij	۵/۹۶۵efg	۱۵۴/۴۳e	۰/۷۲۸۷ab	۱/۱۰gh
	بعد	۱۵۰	۱۳۴/۹۲ij	۵۱۸/۹۹j	۴/۵۸۶fg	۱۳۶/۲۴e	۰/۷۲۶۴ab	۱/۳۶efgh
		۰	۱۵۱/۶۴ij	۸۱۲/۳۴bcdefg	۶/۶۱۷def	۱۵۴/۷۶e	۰/۷۳۷۲a	۱/۲۲gh
		۵۰	۱۶۸/۲۱fghij	۷۰۵/۵۷efghi	۵/۹۵۱efg	۱۵۲/۷۶e	۰/۷۲۱۸ab	۱/۰۳h
تنش قبل از گل دهی	قبل	۱۰۰	۱۳۹/۲۹ij	۶۵۲/۱۰fghij	۵/۷۲۴efg	۱۵۰/۳۲e	۰/۷۱۳۸ab	۱/۱۶gh
		۱۵۰	۲۳۳/۳۶dc	۵۹۷/۲۴ij	۳/۹۵۸g	۱۴۴/۰۸e	۰/۷۱۶۱ab	۱/۵۷efg
		۰	۲۳۳/۳۶dc	۹۶۸abc	۹/۸۴۸abc	۲۵۰/۷۴ab	۰/۶۴۳۰cd	۲/۵۶a
	بعد	۵۰	۲۰۰/۹۵def	۸۷۹/۱۸abcde	۸/۳۴۱cde	۱۹۸/۵۴bcde	۰/۶۳۸۵cde	۱/۸۱cde
		۱۰۰	۱۵۹/۴۹ghij	۷۵۹/۵۲defghi	۶/۴۷۱defg	۱۳۶/۶e	۰/۷۱۶۸ab	۱/۵۱efgh
		۱۵۰	۹۵/۴۶k	۶۳۷/۱۷ghij	۵/۹۷۵efg	۱۳۷/۰۱e	۰/۷۲۳۹ab	۱/۱۳gh
تنش بعد از گل دهی	قبل	۰	۲۴۹/۷۰bc	۹۰۹/۱۲abcd	۹/۵۳۲abc	۲۴۷/۴۵abc	۰/۶۲۷۳de	۲/۳۶ab
		۵۰	۱۳۲/۲۷j	۱۰۰۲/۷۱a	۴/۸۱۰fg	۱۴۶/۵۸e	۰/۷۱۰۲ab	۲/۱۵abcd
		۱۰۰	۱۳۹/۲۸ij	۷۵۶/۵۸defghi	۵/۹۲۵efg	۱۹۶/۷۸bcde	۰/۷۰۴۰ab	۱/۷۷def
	بعد	۱۵۰	۸۳/۱۳k	۶۳۳/۴۷hij	۵/۹۴۵efg	۱۸۵/۶۵bcde	۰/۷۲۶۶ab	۱/۵۷efg
		۰	۲۶۸/۹۳ab	۱۰۰۰/۴۰a	۱۱/۹a	۲۸۷/۰۶a	۰/۵۸۹۰ef	۲/۵۷a
		۵۰	۲۳۰/۰۳cde	۹۹۲/۵۷ab	۷/۹۱۶cde	۲۴۳/۳۹abcd	۰/۵۷۴۵f	۱/۵۴efg
تنش بعد از گل دهی	قبل	۱۰۰	۱۹۴/۲۸fg	۸۶۳/۵۳abcde	۱۱/۲۵۵ab	۲۵۵/۸۳ab	۰/۶۲۹۶cde	۱/۳۳efgh
		۱۵۰	۱۸۹/۲۰fgh	۸۴۷/۲۸abcde	۹/۴۵۵abc	۲۳۹/۶۵abcd	۰/۶۳۷۳cde	۱/۰۳h
	بعد	۰	۲۹۴/۰۵a	۱۰۲۶/۷۵a	۱۱/۳۵۲ab	۲۸۷/۸۷a	۰/۵۹۷۵def	۲/۲۵abc
		۵۰	۱۷۱/۴۳fghi	۸۵۹/۰۷abcde	۸/۹۹bcd	۲۱۸/۵۵abcde	۰/۶۳۴۳cde	۲/۰۷bcd
تنش بعد از گل دهی	بعد	۱۰۰	۱۵۴/۵۸hij	۹۶۰/۹۸abc	۸/۲۲۴cde	۱۷۵/۴۶bcde	۰/۶۸۰۵bc	۱/۵۷efg
		۱۵۰	۱۹۷/۵۷ef	۷۸۹/۸۸cdefgh	۶/۷۴۸def	۱۳۹/۷۶e	۰/۷۱۲۹ab	۱/۰۹gh

در هر ستون میانگین‌هایی که با حروف متفاوت نشان داده شده‌اند بر اساس آزمون دانکن در سطح احتمال ۰/۰۵ اختلاف معنی‌دار دارند.

ادامه جدول ۳: مقایسات میانگین فعالیت آنزیم‌های آنتی‌اکسیدانت محتوی پروتئین، مالون‌دی‌آلدهید، کلروفیل، پرولین آسکوربات و دهیدروآسکوربات.

تنش کم‌آبی	زمان محلول-پاشی	غلظت محلول	کلروفیل a (میلی گرم بر گرم بافت تازه)	کلروفیل b (میلی گرم بر گرم بافت تازه)	کلروفیل کل (میلی گرم بر گرم بافت تازه)	پرولین (میلی گرم بر گرم بافت تازه)	آسکوربات (میلی گرم بر گرم بافت تازه)	دهیدروآسکوربات (میلی گرم بر گرم بافت تازه)
بدون تنش	محلول‌پاشی قبل از محلول‌پاشی	۰	۱/۷۳abc	۰/۵۰ghij	۲/۲۳cdef	۰/۰۱۳h	۰/۳۹cd	۰/۳۵bcde
		۵۰	۱/۹۷abc	۰/۶۹cdefgh	۲/۶۷abc	۰/۰۱۶gh	۰/۴۳bc	۰/۳۸b
		۱۰۰	۱/۸۵abc	۰/۶۳defghi	۲/۴۸abcd	۰/۰۱۶gh	۰/۵۲a	۰/۲۳g
		۱۵۰	۱/۶۲bcd	۰/۶۰defghi	۲/۲۲cdef	۰/۰۱۵gh	۰/۵۳a	۰/۲۳g
		۰	۱/۸۱abc	۰/۶۴defghi	۲/۴۵abcd	۰/۰۱۴h	۰/۳۹cd	۰/۳۵bcde
	گلهی	۵۰	۱/۷۸abc	۰/۵۴efghij	۲/۳۲bcde	۰/۰۱۵gh	۰/۴۳bc	۰/۳۸abc
		۱۰۰	۲/۲۳a	۰/۸۰cd	۳/۰۳a	۰/۰۱۵h	۰/۵۵a	۰/۲۷fg
		۱۵۰	۲/۱۱ab	۰/۷۵cdef	۲/۸۷ab	۰/۰۱۵gh	۰/۵۳a	۰/۲۵g
		۰	۱/۱۶def	۰/۴۶hij	۱/۶۲fghi	۰/۰۲۹cd	۰/۳۱e	۰/۴۷a
		۵۰	۲/۱۴ab	۰/۷۶cdef	۱/۹۵defg	۰/۰۲۵def	۰/۳۶d	۰/۳۱def
تنش قبل از گل‌دهی	محلول‌پاشی قبل از محلول‌پاشی	۱۰۰	۱/۴۳cde	۰/۵۲ghij	۲/۹۱ab	۰/۰۱۹fgh	۰/۳۵d	۰/۳۲def
		۱۵۰	۱/۸۲abc	۰/۶۵defghi	۲/۴۸abcd	۱۰/۰۱۳	۰/۳۹cd	۰/۳۴bcde
		۰	۱/۱۴def	۰/۴۳ij	۱/۵۷ghi	۰/۰۲۸d	۰/۲۷ef	۰/۴۷a
		۵۰	۱/۹۵abc	۰/۶۶defghi	۲/۳۶bcde	۰/۰۱۷gh	۰/۳۰e	۰/۲۷fg
		۱۰۰	۱/۷۵abc	۰/۶۱defghi	۲/۶۲abc	۰/۰۱۸fgh	۰/۳۵d	۰/۳۱def
	گلهی	۱۵۰	۱/۹۵abc	۰/۷۴cdefg	۲/۶۹abc	۰/۰۱۶gh	۰/۳۵d	۰/۳۲def
		۰	۰/۷۹f	۰/۳۶j	۱/۱۵i	۰/۰۴۴a	۰/۲۵f	۰/۴۶a
		۵۰	۰/۷۵f	۱/۰۳ab	۱/۷۸efgh	۰/۰۴۰ab	۰/۳۵d	۰/۳۰ef
		۱۰۰	۰/۸۱f	۰/۸۱bcd	۱/۶۳fghi	۰/۰۳۵bc	۰/۳۶d	۰/۳۳cde
		۱۵۰	۰/۷۵f	۰/۷۶cde	۱/۵۲ghi	۰/۰۳۵bc	۰/۴۳bc	۰/۳۳bcde
تنش بعد از گل‌دهی	محلول‌پاشی بعد از گل‌دهی	۰	۰/۷۵f	۰/۴۸hij	۱/۲۳hi	۰/۰۴۲a	۰/۲۵f	۰/۴۷a
		۵۰	۰/۸۴f	۱/۱۳a	۱/۹۷defg	۰/۰۳۵bc	۰/۴۱bc	۰/۳۴bcde
		۱۰۰	۰/۹۴ef	۰/۶۰defghi	۱/۵۵ghi	۰/۰۲۷de	۰/۴۴b	۰/۳۶bcd
		۱۵۰	۰/۹۶ef	۰/۹۱bc	۱/۸۷defg	۰/۰۲۲efg	۰/۴۳bc	۰/۳۸abc

در هر ستون میانگین‌هایی که با حروف متفاوت نشان داده شده‌اند بر اساس آزمون دانکن در سطح احتمال ۰/۰۵ اختلاف معنی‌دار دارند.

معنی‌داری را در فعالیت این آنزیم نسبت به شاهد در پی داشت. کاربرد اسید آسکوربیک با غلظت‌های ۵۰، ۱۰۰ و ۱۵۰ ppm بعد از گل‌دهی و تنش قبل از گل‌دهی اختلافی با هم نداشتند اما سبب کاهش فعالیت آنزیم پلی فنول اکسیداز نسبت به شاهد شدند. در کرت‌هایی که در فاز زایشی تنش دیده بودند و اسید آسکوربیک در این فاز

در شرایط بدون تنش کاربرد اسید آسکوربیک تأثیری بر فعالیت آنزیم پلی فنول اکسیداز نداشت (جدول ۳). اما تنها در کرت‌های محلول‌پاشی در مرحله زایشی و بدون تنش، مصرف ۱۵۰ ppm نسبت به عدم مصرف آن، فعالیت این آنزیم را کاهش داد همچنین کاربرد ۱۵۰ ppm اسید آسکوربیک در مرحله رویشی و تنش در این مرحله کاهش

اسید آسکوربیک با کاهش اثر مخرب تنش از افزایش فعالیت آنزیمها جلوگیری کرده است.

کمترین میزان پروتئین در تیمارهایی که بعد از گل‌دهی تنش دیده و محلول‌پاشی نشده بودند مشاهده شد. در اکثر موارد مشاهده شد که مصرف ۱۰۰ و ۱۵۰ ppm اسید آسکوربیک سبب افزایش پروتئین شده است. تنش کم آبی با تولید رادیکالهای مخرب اکسیژن سبب تخریب ساختار پروتئین‌ها و اسیدهای آمینه می‌شود. کاهش پتانسیل آب در برگهای ذرت، موجب نقصان قابل توجهی در پلی-ریبوزومها و مونوریبوزومها می‌شود که این مسئله باز گو کننده کاهش سنتز پروتئینها می‌باشد (۱۲). همچنین رادیکالهای آزاد اکسیژن میل ترکیبی بالایی با پروتئینها داشته و سبب اکسید شدن آنها می‌شوند. تنش بعد از گل-دهی بیشترین تأثیر را بر محتوی پروتئین محلول در برگ داشت. استفاده از اسید آسکوربیک، سبب افزایش محتوی پروتئین شد. اسید آسکوربیک از اکسید شدن و تخریب ساختار پروتئینها جلوگیری به عمل می‌آورد.

گونه‌های فعال اکسیژن عامل اصلی پراکسیداسیون لیپیدی هستند (۴۲). بیشترین غلظت مالون‌دی‌آلدهید در تیمارهای تنش دیده و بدون مصرف اسید آسکوربیک مشاهده شد اما در کرت محلول‌پاشی بعد از گل‌دهی و تنش قبل از گل‌دهی مصرف ۵۰ ppm اختلافی با شاهد نشان نداد. در کرت‌های بدون تنش محتوی مالون‌دی‌آلدهید کمترین مقدار بود. مصرف اسید آسکوربیک سبب کاهش غلظت مالون-دی‌آلدهید گشت اما در بین غلظت آنها اختلافی وجود نداشت. اسیدهای چرب و لیپیدها حساسیت زیادی به اکسیژن دارند و به سرعت اکسید می‌شوند از آنجایی که غشای سلولی یک غشای فسفولیپیدی می‌باشد واکنش اکسیژن با آن سبب تخریب غشاء سلولی و ترشح الکترولیت‌ها به بیرون سلول می‌شود. اسید آسکوربیک با پاکسازی اکسیژن فعال سبب کاهش در اکسیداسیون چربیهای غشای سلولی و کاهش محتوی مالون‌دی‌آلدهید

مصرف شده بود، مشاهده شد که مصرف ۱۵۰ ppm اسید آسکوربیک، فعالیت آنزیم پلی فنول اکسیداز را کاهش داده است.

بیشترین فعالیت آنزیم پراکسیداز در تیمارهای تنش دیده و بدون مصرف اسید آسکوربیک مشاهده شد. همچنین کاربرد اسید آسکوربیک در فاز رویشی و تنش در فاز زایشی تأثیری بر فعالیت این آنزیم نداشت و اختلافی با عدم مصرف آن نشان نداد. بین مصرف ۵۰ و ۱۰۰ ppm با تیمار شاهد در مصرف اسید آسکوربیک بعد از گل‌دهی و تنش بعد از گل‌دهی از لحاظ آماری اختلافی وجود نداشت. اما کاربرد ۱۵۰ ppm اسید آسکوربیک در این تیمار سبب کاهش فعالیت، نسبت به شاهد گشت. تیمارهای بدون تنش کمترین میزان فعالیت آنزیم را نشان دادند و کاربرد اسید آسکوربیک در این تیمارها تأثیری بر میزان فعالیت نداشت. مرحله زایشی در ذرت حساس ترین مرحله به تنش کم آبی است به طوری که فعالیت آنزیم در این مرحله به شدت افزایش یافت. تنش کم آبی در مرحله زایشی به دلیل نیاز بیشتر گیاه به آب و بیشتر بودن تبخیر و تعرق اثر بیشتری بر گیاه می‌گذارد و افزایش فعالیت آنزیمها در این مرحله نسبت به مرحله رویشی بیشتر است. به این دلیل تأثیر اسید آسکوربیک در مرحله رویشی بیشتر از زایشی بود. محلول‌پاشی با ۱۵۰ ppm اسید آسکوربیک بعد از تنش در مرحله زایشی کاهش فعالیت آنزیمهای پلی فنول اکسیداز و پراکسیداز را در پی داشت. پراکسیداز نیز در پاکسازی مولکول پراکسید هیدروژن نقش دارد (۴۳). چنین به نظر می‌آید که کاهش یون سوپراکسید توسط اسید آسکوربیک تولید این ماده را توسط سوپراکسید دیسموتاز کاهش داده و در نتیجه فعالیت آنزیم پراکسیداز برای تجزیه پراکسید هیدروژن کاهش می‌یابد. به طور کلی می‌توان نتیجه گرفت که کاهش فعالیت آنزیمهای آنتی‌اکسیدان، ناشی از مصرف اسید آسکوربیک، به اثر غیر مستقیم اسید آسکوربیک بر روی آنزیمها برمی‌گردد بدین ترتیب که

می گردد. به طوری که نتایج به دست آمده با نتایج آزمایش شالاتا و نئون بر روی گوجه فرنگی مطابقت دارد (۳۶).

تنش بعد از گل دهی کمترین میزان کلروفیل a را به خود اختصاص داد. مصرف اسید آسکوربیک تنها در فاز زایشی و تنش رویشی سبب افزایش کلروفیل a نسبت به شاهد گشت. بیشترین غلظت کلروفیل b در تیمار ppm ۵۰ در زمان مصرف قبل و بعد از گل دهی در شرایط تنش بعد از گل دهی به دست آمد. مصرف اسید آسکوربیک در مرحله رویشی سبب افزایش کلروفیل b در شرایط تنش زایشی شد. محلول پاشی با اسید آسکوربیک بعد از ظهور گل تاجی و تنش قبل از گل دهی باعث افزایش محتوی کلروفیل کل شد. به طوری که نتایج نشان می دهند تنش سبب کاهش محتوی کلروفیل گردیده است. در گیاهان علائم بروز تنشهای اکسیداتیو شامل کاهش پروتئینها، کاهش محتوی کلروفیل و نفوذ پذیری غشاء می باشند که منجر به کاهش فتوسنتز و در نتیجه رشد گیاه می شوند (۴۰). تنش کم آبی سبب افزایش رادیکالهای آزاد اکسیژن در کلروپلاست شده و تخریب مولکول کلروفیل و غشاء کلروپلاست را در پی دارد که خود منجر به کاهش فتوسنتز و رشد می گردد. در گیاهان تنش دیده کاهش معنی داری در محتوی کلروفیل کل و کلروفیل a مشاهده شد. در چنین شرایطی مولکول کلروفیل به یک عامل فوتودینامیک برای کاهش اثر مخرب نیاز دارد (۳۹) در غیر این صورت، تخریب کلروفیل توسط گونه های فعال اکسیژن افزایش می یابد. همچنین تخریب مولکول کلروفیل به وسیله جدا شدن زنجیره فیتولی از حلقه پورفیرین در اثر رادیکالهای آزاد اکسیژن و یا آنزیم کلروفیلاز صورت می گیرد و در گیاهان حساس تجلی ژنهای کد کننده آنزیم کلروفیلاز افزایش می یابد (۹). اسید آسکوربیک به دلیل خواص آنتی اکسیدانی خود از تخریب کلروفیل جلوگیری کرده و به طور غیر مستقیم سبب افزایش آن شد.

بالاترین غلظت پرولین در کرت تنش زایشی و بدون مصرف اسید آسکوربیک مشاهده شد. در شرایط بدون تنش مصرف اسید آسکوربیک تأثیری بر محتوی پرولین نداشت مصرف ۱۰۰ و ۱۵۰ ppm در فاز رویشی و تنش در این مرحله، سبب کاهش پرولین نسبت به شاهد شد همچنین در زمان مصرف بعد از گل دهی نیز نتایج مشابهی به دست آمد. مصرف ۱۰۰ و ۱۵۰ ppm اسید آسکوربیک در زمان مصرف قبل و بعد از گل دهی در شرایط تنش بعد از گل دهی باعث کاهش غلظت پرولین نسبت به عدم مصرف آن گردید. در شرایط تنش غلظت اسید آمینه پرولین نسبت به سایر اسیدهای آمینه افزایش می یابد، پرولین به عنوان مخزن ذخیره ای نیتروژن و یا ماده محلولی که پتانسیل اسمزی سیتوپلاسم را کاهش می دهد عمل می نماید و گیاه را در تحمل به تنش یاری می کند (۱۰). پرولین، پروتئینها و غشاهای سلولی را از آسیب غلظتهای بالای یونها حفظ می نماید. اسید آسکوربیک با پاکسازی رادیکالهای آزاد اکسیژن سبب کاهش خسارت به اسیدهای چرب، پروتئینها شده و در نتیجه اثر مخرب تنش را کاهش می دهد و لذا سنتز و تجمع پرولین به عنوان یک عکس-العمل گیاه به تنش کاهش می یابد.

در شرایط تنشهای اکسیداتیو آسکوربات به عنوان یک ماده مصرفی در پاکسازی گونه های فعال اکسیژن عمل کرده و در گیاه کاهش می یابد. بیشترین محتوی آسکوربات در تیمارهای بدون تنش همراه با مصرف ۱۰۰ و ۱۵۰ ppm اسید آسکوربیک در قبل و بعد از گل دهی مشاهده شد. تیمارهای تنش بعد از گل دهی و بدون مصرف اسید آسکوربیک جزء دارندگان کمترین مقدار آسکوربات بودند. به طور کلی محلول پاشی محتوی آسکوربات را افزایش داد ولی در کرت های تنش دیده این افزایش کمتر بود. بیشترین مقدار دهیدروآسکوربات در تیمارهای تنش قبل و بعد از گل دهی و بدون مصرف اسید آسکوربیک به دست آمد. کمترین میزان دهیدروآسکوربات در تیمارهای بدون تنش مشاهده شد. در گیاهان مقاوم به تنش میزان

علت آن اثر تنش کمبود آب بر پروتئینها و ژنهای کد کننده آنتی اکسیدانها می باشد (۶).

نتیجه گیری

به طور کلی می توان نتیجه گرفت تنش کم آبی سبب ایجاد تغییرات بیوشیمیایی در گیاه شد و سیستم دفاع آنتی-اکسیدانی گیاه نیز به این تنش پاسخ داد. همچنین اسید آسکوربیک به عنوان یک آنتی اکسیدان اثرات مضر حاصل از تنش کمبود آب را کاهش داد و سبب بهبود رشد گیاه در شرایط تنش شد به طوری که گیاه اسید آسکوربیک را به عنوان یک آنتی اکسیدان نسبت به افزایش فعالیت آنزیمها ترجیح داد. از این رو می توان پیشنهاد نمود که مصرف این ماده در گیاهان تنش دیده عاملی برای رفع و یا کاهش تنش و به دنبال آن افزایش عملکرد می باشد و کاربرد آن به صورت محلول پاشی روی گیاهان در حال تنش توصیه می شود.

آسکوربات درون سلول افزایش می یابد ولی در گیاهان حساس کاهش آن گزارش شده است (۳۸). بر طبق نتایج به دست آمده، تنش بعد از ظهور گل نر، محتوی آسکوربات را کاهش داد. ذرت در این مرحله حساسیت بالایی به تنش کمبود آب دارد و کاهش محتوی آسکوربات در اثر مصرف آن برای مقابله با تنش مؤید این مطلب است. همچنین در شرایط تنش و کمبود آسکوربات درون سلولی در طی مراحل اکسیداسیون، آسکوربات با دادن یک الکترون احیاء شده و تبدیل به مونو دهیدرو آسکوربات و سپس با دادن یک الکترون دیگر به دهیدرو آسکوربات تبدیل می شود در نتیجه محتوی دهیدرو آسکوربات درون سلولی بالا می رود، به این ترتیب از اکسید شدن پروتئینها، اسیدهای چرب و دیگر مولکولهای زیستی جلوگیری می کند (۵). اما با مصرف آسکوربات به دلیل خنثی سازی رادیکالهای آزاد تولید دهیدرو آسکوربات کاهش می یابد. کاهش مواد آنتی اکسیدان مانند آسکوربات در اثر افزایش تنش در گندم (۴۳) و ذرت (۲۸) گزارش شده است که

منابع

- 1-Agarwal, S., Pandey, V., 2004. Antioxidant enzyme responses to NaCl stress in *Cassia angustifolia*. Plant Biol. 48: 555-560.
- 2-Arnon, D.I., 1949. Copper enzymes in isolated chloroplasts. Polyphenoloxidase in *Beta vulgaris*. Plant Physiol. 4:1-150.
- 3-Arrigoni, O., 1994. Ascorbate system in plant development. J. of Bioenerg. Biomembr. 26: 407-419.
- 4-Asada, K., 1999. The water-water cycle in chloroplasts: scavenging of active oxygens and dissipation of excess photons. Annu. Rev. Plant. Physiol. Plant. Mol. Biol. 50: 601-639.
- 5-Asada, K., 1994. Production and action of active oxygen in photosynthetic tissues. In: C.H., Foyer, Mullineaux, P.M. (Eds.): Causes of Photooxidative Stress in Plants and Amelioration of Defence System. CRC Press, Boca Raton. pp. 77-109.
- 6-Bartoli, C.G., Simontacchi, M., Tambussi, E., Beltrano, J., Montaldi, E., Puntarulo, S., 1999. Drought and watering-dependent oxidative stress: effect on antioxidant content in *Triticum aestivum* L. leaves. J. Exp. Bot. 50: 375-383.
- 7-Basaga, H.S. 1989. Biochemical aspects of free radicals. J. of Biochem Cell Biol. 68: 989-998.
- 8-Bates, L.S., Waldern, R.P. and Teave, I.D. 1973. Rapid determination of free proline for water stress studies. Plant and Soil. 39: 205-207.
- 9-Benedetti, C.E. and P. Arruda. 2002. Altering the expression of the chlorophyllase gene *ATHCOR1* in transgenic *Arabidopsis* caused changes in the chlorophyll-to-chlorophyllide ratio. Plant Physiol. 128: 1255-1263.
- 10-Bian, Y.M., Chen, S.Y Liu, SK Xie, MY. 1988. Effects of HF on proline of some plants. Plant Physiol. Commun. 6: 19-21.
- 11-Bowler, C., Van Montagu, M., Inze, D., 1992. Superoxide dismutase and stress tolerance. Ann. Rev. Plant Physiol. Mol. Biol. 43: 83-116.
- 12-Bradford, K.J. and Hsiao, T.C. 1982. Physiological response to moderate water stress. In: Physiological Plant Ecology. II. Water relation and carbon assimilation Encyclopedia

- Plant physiques, Vol. 123., eds Laneg, O.L., Nobel, P. S., Osmond, C. B. and Zeigler, Z, Springer Vellage, Berlin and New York. pp. 263-324.
- 13-Bradford, M. 1976. A rapid and sensitive method for the quantitation of protein utilizing the principle of protein-dye binding. *Annu. Rev. Biochem.* 72: 248-254.
- 14-Cakmak, I. and Horst, W. 1991. Effect of aluminium on lipid peroxidation, superoxide dismutase, catalase and peroxidase activities in root tip of soybean (*Glysin max*). *Plant Physiol.* 83: 463-468.
- 15-Carrasco-Luna J, Calatayud A, Gonzalez-Daros F, de Valle-Tascon S. 1995. Hexacyanoferrate (III) stimulation of elongation in coleoptile segments from *Zea mays* L. *Protoplasma.* 184: 63-71.
- 16-Chen, W. P., Li, P.H., Chen, T.H.H. 2000. Glycinebetaine increases chilling tolerance and reduces chilling-induced lipid peroxidation in *Zea mays* L. - *Plant Cell Environ.* 23: 609- 618.
- 17-Comba, M.E., Benavides, M.P., Tomaro, M.L. 1998. Effect of salt stress on antioxidant defence system in soybean root nodules. - *Aust. J. Plant Physiol.* 25: 665-671.
- 18-De Vos, C., Schat, H., De Waal, M., Vooijs, R. and Ernst, W. 1991. Increased to copper-induced damage of the root plasma membrane in copper tolerant silene cucubalus, *Plant Physiol.* 82: 523-528.
- 19-Del Rio, L.A., Sevilla, F., Sandalio, L.M., Palma, J.M.L. 1991 Nutritional effects and expression of superoxide dismutase: induction and gene expression, diagnostics, prospective protection against oxygen toxicity. - *Free Radical Res. Commun.* 12-13: 819-828.
- 20-Elstner, E.F. 1991. Mechanism of oxygen activation in different compartments of plant cell. In: Pell, E.J., Steffen, K.L. (ed.): *Active Oxygen/Oxidative Stress and Plant Metabolism.* Amer. Soc. Plant Physiol., Rockville. pp. 13-25.
- 21-Foyer, C.H. Lelandais, M. Kunert, K.J. 1994. Photooxidative stress in plants, *Plant Physiol.* 92: 696-717.
- 22-Ghanati, F., Morita, A., Yokota, H. 2002. Induction of suberin and increase of lignin content by excess Boron in Tobacco cell. *Soil Science. Plant Nutrition.* 48 :357-364.
- 23-Giannopolitis, C. and Ries, S. 1997. Superoxid desmutase. I.Occurence in higher plant. *Plant Physiol.* 59: 309-314.
- 24-Gressel, J. Galun, E. 1994. Genetic controls of photooxidant tolerance. In: C.H., Foyer, Mullineaux, P.M. (Eds.): *Causes of Photooxidative Stress and Amelioration of Defence Systems in Plants.* CRC Press, Boca Raton, pp. 237-274.
- 25-Hagar, H., Ueda, N., Shal, S.V. 1996. Role of reactive oxygen metabolites in DNA damage and cell death in chemical hypoxic injury LLC-PK1 cells. - *Amer. J. Physiol.* 271: 209-215.
- 26-Hernandez, J.A., Jimenez, A., Mullineaux, P., Sevilla, F. 2000. Tolerance of pea (*Pisum sativum* L.) to long term salt stress is associated with induction of antioxidant defences. - *Plant Cell Environ.* 23: 853-862.
- 27-Jiang, M., Zhang, J. 2001. Effect of abscisic acid on active oxygen species, antioxidative defence system and oxidative damage in leaves of maize seedlings. - *Plant Cell Physiol.* 42: 1265- 1273.
- 28-Jiang, M.Y., Zhang, J.H. 2002. Role of abscisic acid in water stress-induced antioxidant defense in leaves of maize seedlings. *Free Radic. Res.* 36: 1001-1015.
- 29-Law MY, Charles SA, Halliwell B. 1983. Glutathione and ascorbic acid in spinach (*Spinacia oleracea*) chloroplast. The effect of hydrogen peroxide and of paraquat. *J Biochem* 253: 109-116.
- 30-Noctor G, Foyer CH. 1998. Ascorbate and glutathione: Keeping active oxygen under control. *Annu. Rev. of plant physiol. and plant Mol. Biol.* 49: 249-279.
- 31-Pattangual, W., Madore, M. 1999. Water deficit effects on raffinose family oligosaccharide metabolism in *Coleus*. *Plant Physiol.* 121: 998-993.
- 32-Pignocchi C, Foyer CH. 2003. Apoplastic ascorbate metabolism and its role in the regulation of cell signaling. *Current Opinion in Plant Biol.* 6: 379-389.
- 33-Rayle DL, Clelend RE. 1992. The acid growth theory of auxin-induced cell elongation is alive and well. *Plant Physiol.* 99: 1271-1274.
- 34-Rich, P.R., Bonner, W.D., Jr. 1978. The sites of superoxide anion generation in higher plant mitochondria. - *Arch. Biochem. Biophys.* 188: 206-213.
- 35-Salin, M.L. 1991. Chloroplast and mitochondrial mechanism for protection against oxygen toxicity. *Free Radical Res. Commun.* 12-13: 851-858.

- 36-Shalata A, Neumann PM. 2001. Exogenous ascorbic acid (vitamin C) increases resistance to salt stress and reduces lipid peroxidation. *J. of Exp. Bot.* 52: 2207-2211.
- 37-Smirnoff, N. 1998. Plant resistance to environmental stress. *Curr. Opin. Biotechnol.* 9: 214-219.
- 38-Sreenivasulu, N. Grimm, B. Wobus U. and Weschke, W. 2000. Differential response of antioxidant compounds to salinity stress in salt-tolerant and salt-sensitive seedlings of foxtail millet (*setaria italica*). *Physiol. Plant.* 109:435-442.
- 39-Takamiya, K.I. Tsuchiya, T. and Ohta, H. 2000. Degradation pathway (s) of chlorophyll: What has gene cloning revealed? *Trends Plant Sci.* 5: 426-431.
- 40-Tompson, J.E. Ledge, R.L. and Barber R.F. 1987. The role of free radicals in senescence and wounding. *New Phytol.* 105: 317-344.
- 41-Tsugane K, Koboyashi K, Niwa Y, Ohba Y, Wada K, Koboyashi H. 1999. A recessive *Arabidopsis* mutant that grows photoautotrophically under salt stress shows enhanced active oxygen detoxification. *The Plant Cell* .11: 1195-1206.
- 42-Upadhyaya, H. Panda, S.K. 2004. Responses of *Camellia sinensis* to drought and rehydration. - *Biol. Plant.* 48: 597-600.
- 43-Zhang, J.X., Kirkham, M.B. 1994. Drought-stress-induced changes in activities of superoxide dismutase, catalase, and peroxidase in wheat species. *Plant Cell Physiol.* 35: 785-791.
- 44-Zhu, J.K. 2000. Genetic analysis of plant salt tolerance using *Arabidopsis*, *Plant Physiol.* 124: 941-948

Effect of Water Deficit Stress and Foliar Application of Ascorbic acid on Antioxidants Enzymes Activity and Some Biochemical's Changes in Leaves of Grain Corn (*Zea maize* L.)

Dolatabadian A.¹, Modarres Sanavy S.A.M.¹ and Sharifi M.²

¹ Agronomy Dept., Faculty of Agriculture, Tarbiat Modares University, Tehran, I.R. of IRAN

² Plant Science Dept., Faculty of Science, Tarbiat Modares University, Tehran, I.R. of IRAN

Abstract

Water deficit stress is a common abiotic stress that seriously affects crop production in more parts of the world. Thus, in order to study the effects of water deficit stress and foliar application of ascorbic acid on the activity of some antioxidant enzymes, proline accumulation, lipid peroxidation, protein, chlorophyll, ascorbate and dehydroascorbate contents of grain corn (single cross 704), an experiment was conducted in Faculty of Agronomy of Tarbiat Modares University. Experiment was as a split-split plot in randomized complete block design arrangement with three replications. Water deficit stress was allocated to main plots (before flowering, after flowering and without stress). Ascorbic acid was used at two times (before and after flowering) in sub plot units and four concentrations (0, 50, 100, 150-ppm) in sub-sub plot units. Results showed that water deficit stress increased antioxidant enzymes activity, as this enhancement was remarkably in after flowering stress plots whereas, foliar application of ascorbic acid decreased it. In addition, water deficit stress decreased protein content and chlorophyll concentration in leaves. Proline and malondialdehyde content were increased in response to stress. Ascorbic acid prevented of degradation of protein and chlorophyll of leaves and decreased proline and malondialdehyde in leaves by reduction of water deficit stress. It was observed that cellular ascorbate concentration was increased by exogenous ascorbate application and dehydroascorbate concentration was decreased in water deficit stress treatments particularly in plots which were treated after flowering stress. In addition, plants were preferred ascorbate utilize as a scavenger than the enhancement enzyme activity in against stress. The latter could indirectly decrease enzyme activity and improved growth conditions for plants.

Keywords: Water deficit stress, ascorbic acid, Antioxidant enzymes, Grain corn